

Strasbourg, 2016.11.22.
COM(2016) 739 final

**A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, A
TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A
RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK**

A következő lépések Európa fenntartható jövőjéért

Európai fellépés a fenntarthatóságért

{SWD(2016) 390 final}

1. BEVEZETÉS: AZ EU ELKÖTELEZETTSÉGE A FENNTARTHATÓ FEJLŐDÉS MELLETT

A fenntartható fejlődés régóta áll az európai projekt középpontjában. Az EU szerződéseiben meghatározásra kerültek ennek gazdasági, társadalmi és környezeti aspektusai, amelyeket együttesen kell figyelembe venni. Az EU az olyan fejlődés mellett kötelezte el magát, amely anélkül elégíti ki a jelen szükségleteit, hogy megfosztaná a jövő generációit saját szükségleteik kielégítésének lehetőségétől. A fenntartható fejlődés lényege, hogy a bolygó által lehetővé tett kereteken belül a mindenki számára elérhető méltóságteljes élet, a gazdasági jólét és hatékonyság, a békés társadalmak, a társadalmi egyenlőség és a környezetért való felelősségvállalás mind megférjenek egymás mellett.

Az európai társadalmak a fenntarthatósággal kapcsolatban jelenleg számos kihívással néznek szembe, úgymint a népesség elöregedése, a klímaváltozás, a környezetszennyezés, a fenntartható energiaforrások és a migráció. Kezelnünk kell a jelenlegi kihívásokat, és fel kell készülnünk a jövőre, reagálva a globális változások ütemére és komplexitására, illetve az egyre növekvő népesség szükségleteire. Az európai társadalmi modell és szociális kohézió megőrzése érdekében elengedhetetlen, hogy befektessünk a fiatalokba, elősegítsük az inkluzív, fenntartható növekedést, leküzdjük az egyenlőtlenségeket és megfelelően kezeljük a migrációt. A felelősségteljes költségvetési politika és a reformok bevezetése meg fogja erősíteni egészségügyi és nyugdíjrendszereink fenntarthatóságát. Természeti tőkénk megőrzése érdekében kulcsfontosságú, hogy felgyorsítsuk az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, az éghajlatváltozás hatásainak ellenálló, jó hatásfokú, körkörös gazdaságra való átállást. Ahhoz, hogy mindezen kihívások új üzleti és munkalehetőségekké váljanak, jelentős kutatási és innovációs tevékenységre van szükség.

Az EU jó kezdőpozícióból indul, erős múlttal, magas szintű gazdasági fejlettséggel, szociális kohézióval, demokratikus társadalmakkal és a fenntartható fejlődés melletti, az európai szerződésekben¹ szilárdan rögzített elkötelezettséggel bír. Az Európai Unióról szóló szerződés² megköveteli az Uniótól, hogy gondoskodjon a különböző területeken folytatott tevékenységei következetes mivoltáról, az ezek és az egyéb politikái közötti összhangról.

A jelenlegi Bizottság tevékenységében a fenntartható fejlődés szerves részét képezi egyes kulcsfontosságú, több területre kiterjedő projekteknek, valamint ágazati politikáknak és kezdeményezéseknek is. Korábban 2001-ben indult meg az EU fenntartható fejlődési stratégiája³, amelyet aztán 2006-ban módosítottak⁴, illetve 2009-ben felülvizsgálták⁵. 2010 óta a fenntartható fejlődés az Európa 2020 stratégia⁶ szerves részévé vált, amelyet a jelenlegi Bizottság is megerősített. Ez elsősorban az oktatásra és innovációra („intelligens”), az alacsony szén-dioxid-kibocsátásra, az éghajlatváltozás hatásainak való ellenálló képességre és a környezeti hatásokra („fenntartható”), valamint a munkalehetőségek teremtésére és a szegénység visszaszorítására („inkluzív”) épül.

¹ Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (5), valamint 21. cikkének (2) bekezdése.

² Az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke (3) bekezdésének 2. albekezdése.

³ COM/2001/0264 végleges

⁴ Európai Tanács DOC 10917/06

⁵ COM(2009) 400 végleges

⁶ COM(2010) 2020 végleges

1.1. A „Fenntartható fejlődésért és a fenntartható fejlődési célokért (FFC-k) 2030” program

2015 világszerte meghatározó évnak bizonyult a fenntartható fejlődés szempontjából. A 2015. szeptember 25-én tartott 70. ENSZ Közgyűlésen a világ vezetői új globális keretmegállapodást fogadtak el a fenntartható fejlődés érdekében: ez a „Fenntartható fejlődésért és a fenntartható fejlődési célokért 2030” program (a továbbiakban: a „2030-as program”)⁷, amelynek középpontjában a fenntartható fejlődési célok (FFC-k) állnak. Ugyanebben az évben elfogadták a párizsi klímaegyezményt (COP21)⁸ és az addis ababai akciótervet⁹ mint a 2030-as program szerves részét, valamint a természeti csapások kockázatának csökkentéséről szóló sendai keretegyezményt¹⁰.

Az EU kulcsszerepet vállalt a globális 2030-as program kialakításában, amely teljes mértékben összhangban áll Európa jövőképevel, és most világszerte a globális fenntartható fejlődés alapkövévé vált. A 2030-as program egy összefogás annak érdekében, hogy 2030-ra világszerte megszűnjön a szegénység, és megvalósíthatóvá váljon a fenntartható fejlődés, biztosítva, hogy senki ne maradjon hátra. A 17 FFC és a hozzájuk tartozó 169 célkitűzés globális jellegű, általánosan alkalmazható és összefüggő. Minden ország, legyen akár fejlett, akár fejlődő, egyaránt osztozik az FFC-k eléréséért vállalt felelősségben. A 2030-as program kiegyensúlyozott módon egyesíti a fenntartható fejlődés három dimenzióját – a gazdasági, a társadalmi és a környezeti dimenziót –, és elsőként jelent nemzetközi konszenzust arra nézve, hogy a béke, a biztonság, a mindenkit megillető igazságszolgáltatás és a társadalmi egyenlőség nemcsak önmagukban megvalósítandó célok, hanem egymást is erősítik.

A 2030-as program egy minden érdekelt felet felölelő, globális partnerségen alapul, és a végrehajtás minden lehetséges módszerének alkalmazását, valamint a haladás és elszámoltathatóság érdekében hatékony nyomkövetési és felülvizsgálati rendszerek bevezetését teszi szükségessé. A 17 FFC mennyiségi és minőségi célkitűzéseket tartalmaz a következő 15 évre, amelyek keretében felkészülünk a jövőre, és együtt dolgozunk az emberi méltóságért, a stabilitásért, a bolygó épségéért, az igazságos és ellenálló társadalmakért és a sikeres gazdaságért. Ezek a célkitűzések mutatnak utat a tagállamok közötti, a társadalmakon belüli és a világ többi részével való konvergencia folyamatának.

1.2. Európa fenntartható jövője: a következő lépések

Az EU teljes mértékben elkötelezett amellett, hogy a tagállamokkal együtt az élvonalban haladjon a 2030-as program végrehajtása és az FFC-k elérése felé, mindvégig betartva a szubszidiaritás elvét. A 2030-as terv tovább erősíti majd az EU külső tevékenységeinek és más politikáinak közös megközelítését, valamint az EU finanszírozási eszközeinek összehangolását.

Az EU a 2030-as programra adott válasza két munkafolyamatból fog állni. A jelen közlemény tárgyát képező első munkafolyamat célja az FFC-k az európai politikák keretrendszerébe és a

⁷ A/RES/70/1 ENSZ határozat

⁸ -/CP.21 ENSZ határozat a párizsi egyezmény elfogadásáról

⁹ A/RES/69/313 ENSZ határozat

¹⁰ A 2015. március 18-án a japán Sendai-ban tartott, a természeti csapások kockázatainak csökkentéséről szóló harmadik ENSZ Világkonferencián került elfogadásra.

Bizottság jelenlegi prioritásaiba való teljes körű integrációja, melynek során elemzésre kerül a jelenlegi helyzet, és azonosítjuk a fenntarthatósággal kapcsolatos leglényegesebb problémákat. A második munkafolyamat a hosszabb távú jövőkép és az ágazati politikák 2020 utáni, reflexiós tevékenységen keresztüli továbbfejlesztésére irányul, melynek során felkészülünk az FFC-k hosszú távú végrehajtására. Ezenfelül az új, a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret is az EU hosszú távú céljainak elérésére fókuszálja majd az EU költségvetését.

2. EURÓPA VÁLASZA A 2030-AS PROGRAMRA

A 2030-as program lehetőséget kínál az EU-nak, hogy stratégiája kialakítását összekösse a fenntartható jövő felépítése érdekében tett globális erőfeszítésekkel, amelyeket partnereivel együtt formált. Az FFC-k végrehajtásáért tett erőfeszítések már most is jelen vannak az EU számos politikájában, és beépítésre kerültek a Bizottság mind a tíz prioritásába.

2.1. Az FFC-k végrehajtásához hozzájáruló európai politikák feltérképezése

A jelen közleményt kísérő szolgálati munkadokumentum teljes körű áttekintést nyújt arról, hogy miként járulnak hozzá az európai politikák és tevékenységek a fenntartható fejlődési célokhoz az EU-n belül és a külső tevékenységein keresztül. A 17 FFC mindegyike esetében összegzésre kerülnek az Európai Unió által folytatott legfontosabb vonatkozó tevékenységek.

A tevékenységek e feltérképezésén keresztül láthatjuk, hogy az EU jelenlegi politikái mind a 17 céllal foglalkoznak. Az Európa 2020 stratégia fontos szerepet játszik több FFC végrehajtásában is. Míg Európa minden cél tekintetében jó eredményeket és haladást tud felmutatni, a teljes 2030-as program 2030-ra való végrehajtásához minden területen megerősített intézkedésre és további fókuszált cselekvésre lesz szükség.

Az egyes FFC-k végrehajtásához használt eszközök attól is függenek, hogy hol van a választóvonal az EU és a tagállamok felelőssége között.

Példák az FFC-khez az EU-n belül hozzájáruló fő tevékenységekre:

Az 1. FFC: „A szegénység minden formájának megszüntetése világszerte” esetében az Európai Unió belső szerepe – figyelemmel a szubszidiaritás elvére – elsősorban abban nyilvánul meg, hogy támogatja a tagállamokat a szegénység elleni harcban, és segít nekik elérni az Európa 2020 stratégiában a szegénységgel kapcsolatosan meghatározott célokat, amennyiben a válság hatással volt a cél felé való haladásra.

A 2. FFC: „Az éhezés megszüntetése, az élelmiszer-biztonság megvalósítása, jobb táplálkozás és a fenntartható mezőgazdaság előmozdítása” érdekében a módosított közös agrárpolitika (KAP) három továbbra is igen releváns és magas prioritást élvező célkitűzést határoz meg: fenntartható élelmiszer-termelés, a természeti erőforrások fenntartható kezelése és az éghajlattal kapcsolatos tevékenységek, valamint kiegyensúlyozott területfejlesztés. Hasonlóképpen a közös halászati politika is arra törekszik, hogy a fenntartható halászati és vízgazdálkodási tevékenységeken keresztül hozzájáruljon a fenntartható élelmiszer-ellátáshoz. A leginkább rászoruló személyeket támogató európai segítségnyújtási alapon keresztül az EU támogatja azokat a tagállamokat, melyek megfelelő mennyiségű biztonságos és tápláló élelmiszert biztosítanak a rászorulóknak részére. Ezeket az élelmiszer- és tápanyagbiztonságot szolgáló olyan kutatási és innovációs tevékenységek segítik, mint amilyen a FOOD 2030.

A 3. FFC: „Az egészséges élet és jólét biztosítása mindenki számára, minden életkorban” kapcsán az EU a közegészségre, az egészségügyi rendszerekre és a környezettel kapcsolatos egészségügyi problémákra (ideértve a levegő minőségét, a vegyszereket és a hulladékot) vonatkozó jogalkotással és egyéb kezdeményezésekkel egészíti ki a tagállamok tevékenységét. Az egészség rendkívül fontos az egyéni jólét és a fenntartható gazdaság kialakítása szempontjából, hiszen a munkaerőpiaci részvétel és produktivitás javításának egyik kulcstényezője¹¹. A Bizottság segít a tagállamoknak elérni az FFC célkitűzéseket, és ennek keretében különösen lecsökkenteni a krónikus betegségek miatti elhalálozások számát, biztosítani a minőségi egészségügyi ellátást, megerősíteni a globális egészségügyi fenyegetések (így többek között az antimikrobiális rezisztencia) megelőzésére és kezelésére való kapacitásokat, véget vetni a HIV-nek/AIDS-nek és a tuberkulózisnak (visszaszorítani a hepatitiszt), valamint végrehajtani a dohányzás ellenőrzéséről szóló keretegyezményt.

A 4. FFC: „Inkluzív és igazságos, színvonalas oktatás és az élethosszig tartó tanulás lehetőségének biztosítása mindenki számára” tekintetében az EU a korai iskolaelhagyók és a felsőoktatási végzettséget szerzettek száma vonatkozásában határozott meg célokat az Európa 2020 keretein belül. A képesítési stratégián, a kortárs tanulást és csereprogramokat célzó „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keretrendszeren és az Erasmus+ programon keresztül az EU aktívan támogatja a tagállamokat az oktatás és képzések színvonalának növelésében, így biztosítva lehetőségeket a fiatalok számára.

Az 5. FFC: „A nemek közötti egyenlőség megvalósítása, a nők és lányok társadalmi szerepvállalásának elősegítése” vonatkozásában elmondható, hogy a nemek közötti egyenlőség már az európai integráció elejétől fogva az EU politikai és jogi keretrendszerének szerves részét képezi, és jelenleg is kidolgozás alatt állnak a továbbra is fennálló nemi egyenlőtlenségek kiküszöbölését célzó politikák. Hasonlóképpen a 10. FFC: „Az országokon belüli és országok közötti egyenlőtlenségek csökkentése” is központi eleme az EU társadalmi programjának és kohéziós politikájának.

A környezet megóvása kulcsfontosságú a jelen és a jövő generációinak életminősége szempontjából. Az FFC-k közül nem egy rendelkezik határozott környezeti vetülettel, ideértve a következőket: 6. FFC: „A víz és higiénia elérhetővé tétele mindenki számára és ezek fenntartható kezelése”, 14. FFC: „Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés érdekében” és a 15. FFC: „A szárazföldi ökoszisztéma megóvása, helyreállítása és fenntartható hasznosításának előmozdítása, az erdők fenntartható kezelése, az elsivatagosodás elleni küzdelem, a földek romlásának megállítása és visszafordítása és a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása”. Az elmúlt évtizedekben az európai környezeti fejlesztések fő mozgatórugója az EU-s jogalkotás volt, amely magas szintű védelmet nyújt olyan területeken, mint a vizek minősége és a természet megőrzése. A madarakról és az élőhelyekről szóló irányelvek védik az ökoszisztémákat, és fontos eredményt jelentett az is, hogy a Natura 2000 hálózatot kiterjesztették az EU földterülete 18%-ának a megóvására. További erőfeszítésekre lesz szükség a biológiai sokféleség csökkenésének 2020-ra való megállításához és a leromlott ökoszisztémák legalább 15%-ának helyreállításához. Míg Európa halállománya sokáig volt kitéve a túlhalászásnak, mára számos fajta kezd felépülni ebből, ami elsősorban a nagyban

¹¹ A nemsokára megjelenő „Egy pillantás az OECD/EU egészségügyére: Európa 2016” („OECD/EU’s Health at a Glance: Europe 2016”) c. kiadvány arra világít rá, hogy habár a 90-es évek eleje óta az EU-ban átlagosan 7 évvel nőtt a várható élettartam, az EU sok országában az egészségesen eltöltött évek száma nem javult.

tudományos alapokon nyugvó közös halászati politikának köszönhető. A „Az óceánok nemzetközi kezelésével kapcsolatos közös közlemény” (Joint Communication on International Ocean Governance)¹² c. közelmúltban elfogadott dokumentum az óceánok biztonságát, tisztaságát és fenntartható kezelését célzó tevékenységeket határoz meg.

A továbbra is a természeti tőkével kapcsolatos kihívások széles körével szembenező EU egyre határozottabban egészíti ki a jogalkotási eszközöket a „fenntartható fogyasztási és termelési minták biztosítását” (12. FFC) célzó egyéb politikákkal. E vonatkozásban az erőforrás-hatékonysággal és a körkörös gazdasággal kapcsolatos tevékenységek a gazdasági növekedés az erőforrások felhasználásától, valamint a környezet károsításától való elválasztását célozzák. A fenntartható fogyasztás olyan fogyasztói politikákat is szükségessé tesz, amelyek tudatosabbá teszik a fogyasztókat, és lehetővé teszik számukra a fenntarthatóságot segítő, tájékozódáson alapuló döntések meghozatalát.

Az energia és éghajlat területén az EU a 7. FFC: „A megfizethető, megbízható, fenntartható és modern energiához való hozzáférés biztosítása mindenki számára” és a 13. FFC: „Azonnali cselekvés az éghajlatváltozás és annak hatásai elhárítására” keretein belül nagyra törő célokat tűzött ki 2030-ra az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése, az energiahatékonyság növelése és a megújuló energiaforrások alkalmazási arányának megnövelése tekintetében. Ezenfelül az EU politikai elkötelezettséget vállalt amellyel, hogy az EU költségvetésének legalább 20%-át az éghajlattal kapcsolatos tevékenységekre szánja. A Bizottság már javaslatot tett arra, hogy miképp lehetne csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását minden gazdasági ágazatban¹³, és nemsokára elkészül egy kezdeményezéscsomag a tiszta energia alkalmazásának előmozdítására. Ez a csomag az energiahatékonyságra és a megújuló erőforrásokra vonatkozó célokra fókuszál, elősegítve az energiaunió, valamint – különösen – a 2030-as éghajlat- és energiapolitikai keret mentén történő együttműködés megvalósulását. Mindemellett segíteni fog a munkahelyteremtésben és a növekedésben, továbbá gyors változást fog hozni a reálgazdaságban.

A társadalmi-gazdasági oldalon az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedést célzó Európa 2020 stratégia a 20 és 64 év közötti korosztály 75%-os foglalkoztatási rátáját tűzte ki célul, amely elősegíti, hogy megvalósulhasson a 8. FFC: „A folyamatos, inkluzív és fenntartható gazdasági fejlődés, teljes és produktív foglalkoztatás és tisztességes munka mindenki számára”. A munkaerőpiac talpra állásának folyamata 2015-ben és 2016-ban meglendült, a legtöbb mutató jelentős javulást jelez. A 20-64 éves korosztály foglalkoztatási rátája az EU-ban 2015-ben 0,9 százalékponttal nőtt, majd 2016 második felében egészen 71,1%-ig emelkedett, meghaladva a 2008-ban¹⁴, a válság előtt mért 70,3%-os éves szintet. Mindemellett, habár csökkenő tendenciát mutatnak, a tagállamok munkaerőpiacai közötti egyenlőtlenségek a válság előttihez képest továbbra is magasak, és továbbra is számos tagállam néz szembe kihívásokkal a fiatalok és fogyatékkal élők munkanélkülisége területén.

A 9. FFC: „Rugalmas infrastruktúra kiépítése, az inkluzív és fenntartható iparosodás előmozdítása és az innováció ösztönzése” tekintetében az európai befektetési terv olyan kulcsterületeken határoz meg stratégiai jelentőségű befektetéseket, mint az infrastruktúra, a kutatás és innováció, valamint a kisvállalkozások kockázatainak finanszírozása. Ezenfelül az

¹² JOIN(2016) 49 végleges

¹³ COM(2016)500.

¹⁴ Eurostat

európai strukturális és befektetési alapok¹⁵ is kiterjednek az infrastruktúrát, kutatást és fejlesztést célzó befektetésekre. Az európai összekapcsolódási eszköz a közlekedési, távközlési és energiahálózatok ellenálló képességének és infrastruktúrájának fejlesztéséhez biztosít forrásokat. A kutatás és fejlesztés, amely gyakorlatilag az összes FFC végrehajtásának sarokköve, a kutatási és innovációs keretprogramon (Horizont 2020) keresztül részesül finanszírozásban. A 2016-os európai innovációs eredménytábla továbbra is azt mutatja, hogy az EU teljesítménye jelentősen meghaladja sok más szereplőét. A kihívás az lesz, hogy ezt a pozíciót meg is tartsuk.

A 11. FFC: „A városok és emberi települések inkluzív, biztonságos, ellenálló és fenntarthatóvá tétele” tekintetében megemlíthető, hogy a világ nyolc legfenntarthatóbb városa közül öt az EU-ban van (Stockholm, Bécs, London, Frankfurt és Hamburg)¹⁶. Az Európai Unió városfejlesztési programja a Bizottság, a tagállamok és Európa városainak közös erőfeszítését takarja az európai és nemzeti politikák városfejlesztési vetületének megerősítésére. Az ENSZ új városfejlesztési programjával összhangban az EU a természeti katasztrófák és az éghajlattal kapcsolatos kockázatok megelőzésén keresztül kívánja megerősíteni a városok ellenálló képességét. A polgármesterek éghajlatra és energiára vonatkozó uniós egyezménye egy letről felfelé építkező, helyi és regionális program az éghajlatváltozás mérséklésének és adaptációjának integrált módon történő kezelésére, valamint a biztonság, fenntartható és megfizethető energiákhoz való hozzáférés biztosítására.

A 16. FFC: „A békés és inkluzív társadalmak megvalósulásának elősegítése a fenntartható fejlődésért, a mindenki számára elérhető igazságszolgáltatásért, valamint a felelős és inkluzív intézményekért minden szinten” vonatkozásában az EU számos politikával és jogalkotási aktussal bír, amelyek mögöttes elvei az Európai Unióról szóló szerződésben és az EU Alapjogi Chartájában gyökereznek, és amelyek az FFC 16-ban megfogalmazott célokra is túlmutatnak.

A 17. FFC: „A végrehajtás eszközeinek megerősítése, a fenntartható fejlődésért való globális partnerkapcsolatok felélesztése” tekintetében a Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben fog dolgozni, hogy lehetőségeket nyitó politikák kialakításán, a végrehajtás megfelelő pénzügyi eszközeinek minden forrásból – beleértve a magánszektor is – való mozgósításán, a kapacitások építésén, a tudományon, technológiákon, innováción, kereskedelmen, a politikák összhangjának biztosításán és a célok elérésének előmozdítását szolgáló partnerkapcsolatok kialakításán keresztül végrehajtsa a programot. A közvetlenül az ENSZ 2030-as programja után elfogadott „Kereskedelem mindenkinek stratégiában”¹⁷ az EU az FFC-k végrehajtásának eszközeként funkcionáló felelős kereskedelmi és befektetési politika mellett kötelezte el magát, amely hozzájárul a munkalehetőségek bővítéséhez, a fenntartható fejlődéshez és a befektetésekhöz Európában és globálisan is.

Ezenfelül az EU számos finanszírozási eszköze egészíti ki az európai politikákat és cselekvéseket, horizontális módon járulva hozzá az FFC-khez. Példaként említhető a kohéziós

¹⁵ Európai strukturális és beruházási alapok (ESBA): a három kohéziós politikai alap (azaz az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA), a Kohéziós Alap (KA) és az Európai Szociális Alap (ESZA)), az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) és az Európai Tengerügyi és Halászati Alap (ETHA).

¹⁶Arcadis, Sustainable Cities Index 2016 (2016)

¹⁷ COM(2015) 497 végleges

politika, amely az európai strukturális és befektetési alapokon keresztül az EU fő befektetési politikája, és amelynek célja a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megvalósítása a különböző régiók fejlettségi szintjei közti különbségek csökkentése által. Ez a politika 350 millió euróval járul hozzá az Európa 2020 stratégiához és az EU régióinak változatos fejlesztési szükségleteihez a 2014-től 2020-ig tartó időszakban. Emellett az EU Horizont 2020 kutatási és innovációs keretprogramja több területre is kiterjed, és számos, különféle FFC-k alapját képező projektet finanszíroz. Az EU változatos módokon gondoskodik a finanszírozási eszközök és a politikák közötti összhangról.

2.2. A Bizottság 10 prioritásának hozzájárulása a 2030-as programhoz

A jelenlegi Bizottság politikai programja az Európai Parlamenttel folytatott tárgyalásokat követően, valamint az Európai Tanács „Az Unió stratégiai menetrendje a változások idején” által inspiráltan a munkalehetőségekre, a növekedésre, az igazságosságra és a demokratikus változásokra összpontosít. A programban megfogalmazott tíz prioritás az Európát érintő fő kihívásokkal foglalkozik. A fenntartható fejlődési célok közül számos szoros kapcsolatban van ezekkel a kihívásokkal és a Bizottság tíz prioritásában meghatározott célkitűzéseivel.

Az alábbiakban összefoglaljuk az FFC-k és a tíz prioritás között fennálló legfontosabb kapcsolódási pontokat. Az FFC-k és a Bizottság legfontosabb prioritásai közötti ezen kapcsolódásoknak a maximális kihasználása lehetővé teszi az erős politikai felelősségvállalást, és segít elkerülni, hogy az FFC-k végrehajtása politikai vákuumban történjen.

Emellett a 2.3. pont betekintést nyújt az EU külső tevékenységében helyet kapó, az erősebb globális szereplővé válást célzó 6. és 9. prioritás szempontjából leginkább releváns kötelezettségvállalásokba.

Az „1. prioritás: Új lendület a foglalkoztatásnak, a növekedésnek és a beruházásoknak” keretében végzett munka nagy része közvetlenül járul hozzá számos FFC-hez, és az Európa előtt álló bizonyos kulcsfontosságú kihívásokra kíván választ adni.

A globális gazdasági és pénzügyi válság óta az EU magas munkanélküliséggel, a beruházások és a versenyképesség hiányával küszködik. A szegénység és az egyenlőtlenségek továbbra is problémát jelentenek. Az európai szociális modell a jövőben nem lesz fenntartható, ha a növekedés üteme a jelenlegi szinten marad. A társadalmak elöregedése miatt – az EU-ban jelenleg átlagosan 2 aktív dolgozó tart el egy inaktív személyt¹⁸ – a tagállamok nyugdíj vonatkozású kötelezettségei nagyban megnőnek¹⁹, miközben a fiatalok munkanélküliségi rátája továbbra is magas marad.

Ez az oka annak, hogy a jelenlegi Bizottság megalakulásától fogva a munkalehetőségek, a növekedés és a beruházások fellendítését tekinti elsődleges prioritásának. Az Európa által az elmúlt 60 évben mutatott sikeres társadalmi-gazdasági fejlődést a fenntartható munkahelyteremtéssel kell folytatni, hogy munkalehetőségeket biztosíthassunk a jövő

¹⁸ Eurostat

¹⁹ 2015. évi jelentés a népesség idősödéséről: Gazdasági és költségvetési előrejelzések az EU 28 tagállamára vonatkozóan (2013–2060)

generációinak, és a szegénység és az egyenlőtlenségek csökkentésén keresztül javíthatunk a társadalmi vonatkozású eredményeken. Ezáltal hosszú távon biztosítható Európa versenyképessége a globális gazdaságban, egyben pedig az európai életmód is megőrizhető.

A globális versenykörnyezetben, ahol az EU nem az alacsony bérek által kíván versenyképes maradni, a minőségi **oktatásba és képzésbe (4. FFC)** és a fiatalokba való befektetés elengedhetetlen a fenntartható és inkluzív növekedés biztosításához. Ez elsődlegesen a tagállamok hatáskörébe tartozik, de támogatásuk érdekében teljes mértékben mozgósítani kell az EU szintjén rendelkezésre álló – az Erasmus+-hoz vagy a kohéziós politikához hasonló – valamennyi eszközt. Európa legértékesebb erőforrását és egyben a jólét zálogát az itt élő emberek jelentik. Az oktatásba és képzésbe való beruházás 2010-ről 2014-re 2,5%-kal csökkent az EU egészét tekintve²⁰. Elengedhetetlen, hogy intelligens, a képesítések minőségét javító, az oktatási és képzési rendszerek teljesítményét növelő beruházások valósuljanak meg. A Bizottság jövőre foglalkozni fog az oktatás modernizálásával és minőségével, valamint a végzett diákok hatékonyabb nyomon követésével. Emellett megerősítésre kerül az Ifjúsági Garancia, mint a fiatalokba, valamint készségeikbe és karrierjük első lépéseibe való befektetés eszköze.

Az **európai befektetési terv**²¹ (például az **8., 9., 12. és 13. FFC**) 2020-ra további 500 milliárd eurónyi befektetést kíván mozgósítani a reálgazdaság területén az Európai Stratégiai Beruházási Alapon (ESBA) keresztül. Az ESBA első szakasza sikerében fontos szerepet játszott a különféle stratégiai szektorokba, mint például az oktatásba, egészségügybe, vízügybe, energiába, közlekedésbe és más infrastrukturális, ipari és mezőgazdasági területekbe való befektetés, valamint a jövőt célzó olyan kezdeményezések előmozdítása, mint a megújuló energiaforrások, a körkörös gazdaság és az éghajlatváltozás mérséklése, illetve az ahhoz való alkalmazkodás. A második fázishoz, azaz az ESBA 2.0-hoz²² a Bizottság egy számszerűsített célkitűzést (40%) javasolt az éghajlatváltozással kapcsolatos célzott projektek tekintetében. A legmagasabb szinten megvalósuló tájékoztatási tevékenységek elősegítik, hogy előrettekintő javaslatok szülessenek nemcsak az éghajlatváltozás területén, de a fenntartható növekedést célzó, szélesebb körű projektek előmozdítására is. Mindamellett az új javaslat megkönnyíti az olyan más fő finanszírozási forrásokkal való összekapcsolódást, mint az európai strukturális és befektetési alapok, hogy támogassa a fenntartható növekedést az EU számos szektorában.

A **körkörös gazdaság (6., 8., 9., 11., 12., 13., 14. és 15. FFC)** egy jelentős új munkahelyteremtési és növekedési potenciállal bír, a fenntartható fogyasztási és termelési mintákat ösztönző átalakítási programot kínál. Az erőforrás-hatékonyságra és a hulladékkibocsátás minimalizálására való fókuszálás az erőforrások gyors, világszerte való kimerülésének kontextusában versenyelőnyt biztosít az EU számára és ösztönzi az innovációt. Helyi munkalehetőségeket teremt különféle képesítési szintű emberek számára és lehetőséget nyújt a társadalmi integrációra. A körkörös gazdaságra való átállás lehetőséget kínál Európának gazdasága modernizálására, hogy az időtállóbbá, zöldebbé és versenyképesebbé váljon. A körkörös gazdaság az alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátáshoz, az energiatakarékossághoz, valamint a lég-, a talaj- és a vízszennyezés csökkentéséhez is hozzájárul. A 2015-ös körkörös gazdaságra irányuló akcióterv végrehajtása továbbra is magas

²⁰ Oktatási és Képzési Figyelő 2016

²¹ COM(2014) 903 végleges.

²² COM(2016) 581 végleges.

prioritást élvez a Bizottság programjában, ahogyan azt a 2017-es munkaprogram is megerősítette.

Az európai körkörös gazdaság nyomonkövetési keretrendszere 2017-ben fog elkészülni. A körkörös gazdaságba való befektetés ösztönzése érdekében létrehozásra kerül egy a körkörös gazdaság támogatását célzó platform. A 2017-es év egy másik új kezdeményezése a műanyagokra vonatkozó átfogó stratégia, amelynek célja a műanyagok gazdaságosabb és minőségibb újrahasznosítása és újrafelhasználása, illetve szélesebb körben való alkalmazása, valamint a (mikro)műanyagok környezetbe való kiszivárgásának csökkentése. Ez segíteni fog Európa iparának a jövő műanyagainak kifejlesztésében, amelyek kevésbé függenek majd a fosszilis tüzelőanyagoktól, és megoldásokat kínálnak a **tengerek globális elszennyeződésének** csökkentésére (**14. FFC**). A kezelt szennyvíz biztonságos újrafelhasználásának elősegítése érdekében meghatározásra kerülnek bizonyos minimumkövetelmények az újrafelhasznált vízzel kapcsolatosan (**6. FFC**). A fenntartható élelmezési rendszerek megteremtése és az **élelmiszerek hulladékká válásának** lecsökkentése (**12. FFC**) tekintetében az élelmiszer-veszteségekkel és az élelmiszerek hulladékká válásával foglalkozó uniós platformon keresztül kerül majd sor intézkedésekre, hozzájárulva ezzel az ENSZ által kitűzött, a fejenként létrejövő élelmiszer-hulladék felére csökkentésére irányuló cél 2030-ra való eléréséhez. Célzott intézkedések vannak tervbe véve az élelmiszersegélyek ösztönzésére, az emberi célra nem alkalmas élelmiszerek biztonságos, állateledel célú felhasználásának elősegítésére, valamint az élelmiszerek gyártási és lejárat idejének hatékonyabb feltüntetésére.

Az **EU környezetvédelmi vívmányainak** kivitelezése (**6., 14. és 15. FFC**) továbbra is kulcsfontosságú a hosszú távú fenntarthatósághoz, és elválaszthatatlan a szélesebb körű gazdasági és társadalmi kihívásoktól. Amint azt a 7. környezetvédelmi akcióprogram is kiemeli, természeti erőforrásbázisunk fenntartása és javítása szintén elengedhetetlen ahhoz, hogy gazdasági ágazataink (például a mezőgazdasági, halászati vagy az energiaszektor) biztosítani tudják szolgáltatásaikat. A Bizottság a környezeti végrehajtási felülvizsgálaton keresztül megerősíti a környezeti célok felé való haladás nyomon követését, és kezdeményezéseket indít majd a környezettel kapcsolatos jelentéstétel leegyszerűsítésére, az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés elősegítésére és a tagállamok környezetvédelmi szabályoknak való megfelelésének támogatására (**17. FFC**).

A **mezőgazdaság** (**2. FFC**) lényeges szerepet tölt be a 2030-as tervben – és egyébként a fenntartható jövő szempontjából általánosságban –, mivel szervesen kapcsolódik olyan kérdéskörökhöz, mint a munkalehetőségek, az élelmiszerek, a levegő, az éghajlatváltozás, a víz, a talaj és a biológiai sokféleség (**8., 12., 6., 13. és 15. FFC**). A Bizottság ezért elő kívánja mozdítani a munkát, és széles körű konzultációt fog folytatni a közös agrárpolitika egyszerűsítését és korszerűsítését illetően, hogy a közös agrárpolitika a lehető legnagyobb mértékben hozzájáruljon a Bizottság tíz prioritásához és a fenntartható fejlesztési célokhoz.

A „3. prioritás: Ellenállóképes energiaunió és előrettekintő éghajlat-politika” tekintetében kifejtett munkája keretében az EU tisztán kidolgozott 2030-as keretért fogadott el, és aktívan dolgozik a két vonatkozó FFC végrehajtása érdekében.

Az EU a világ legnagyobb energiaimportőre²³, és ki van téve az ellátásban esetlegesen felmerülő problémáknak. Emiatt rendkívül fontos az energiabiztonság, a piaci integráció, az energiahatékonyság és a saját energiaforrások – különösen a megújuló energiaforrások – használata, hogy csökkenthessük a külső szállítóktól való függőségünket, egyben mind alacsonyabb szén-dioxid-kibocsátást érve el és ösztönözve az új üzleti ágazatokat. Európának most kell meghoznia a helyes döntéseket, mert az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást a jövőben még problémásabbá tennék a töredezett energiapiacok miatti gazdasági, társadalmi és környezeti nehézségek. Az **energiaunió** célja a vállalkozások és a háztartások megfizethető, biztonságos és fenntartható energiával való ellátása (**7. FFC**). Az energiaunió e célok elérése érdekében az energia tekintetében való együttműködést és integrációt szorgalmazza. Különösen a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság a sarokkövei az EU e stratégiájának, mivel egyre fontosabb szerepet játszanak az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, miközben segítenek megerősíteni az energiabiztonságot és megerősítik az EU ipari és technológiai vezető pozícióját.

A 2015. évi párizsi megállapodás történelmi jelentőségű mérföldkő az **éghajlatváltozás** elleni világméretű küzdelemben (**13. FFC**); egy világméretű siker ez, amely által egyszersmind megerősítést nyertek az EU-nak az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és az éghajlati változásokkal szemben ellenálló gazdaság megerősítéséért folytatott erőfeszítései is. Az Unió azt az egész gazdaságra kiterjedő, markáns belső célt tűzte ki, hogy 2030-ig legalább 40 %-kal csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását. A célérték globális előrejelzéseken alapul, amelyek megfelelnek a párizsi megállapodás középtávú ambíciójának. Az EU továbbra is jó példát kíván mutatni a világ számára a kibocsátás csökkentését, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás elősegítését és a természeti katasztrófák kockázatának kezelését célzó politikáival, valamint az innovációba és modernizációba való állami és magánbefektetések meggyorsítását minden kulcsszektorban lehetővé tevő intézkedéseivel. Az alacsony kibocsátást célzó mozgósítási stratégia hozzájárul a versenyképes és erőforrás-hatékony közlekedési rendszer megvalósításához. A légi és tengeri közlekedés tekintetében az EU vezető szerepet játszott a károsanyag-kibocsátás csökkentését célzó – idén megkötött – globális egyezmények létrejöttében. Az alacsony szén-dioxid-kibocsátásra való átállás meggyorsítását célzó, az EU gazdaságának minden ágazatára kiterjedő javaslatok jelenleg is tárgyalás alatt vannak²⁴.

A „4. prioritás: Megerősített iparon alapuló, mélyebb és méltányosabb belső piac” tekintetében különösen a tőkepiaci unió, egy új és előremutató megközelítés kerül bevezetésre a fenntartható pénzügyek érdekében, amely számos FFC-vel összefügg.

A fenntartható pénzügyek (8., 9., 13., 14. és 15. FFC) a G20-ak programjának fontos eleme, és Európa pénzügyminiszterei, szabályozói és ipari szereplői mind aktívan keresik a lehetséges megoldásokat. Az FFC-k, a párizsi megállapodás és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, az éghajlatváltozás hatásainak ellenálló, körkörös és erőforrás-hatékonyabb gazdaságra való átállás fényében az EU jelenlegi pénzügyi rendszerét úgy kívánja átalakítani, hogy az jobban illeszkedjen a fenntartható növekedést és beruházásokat támogató politikáihoz. Ebben a kontextusban a **tőkepiaci unió** konkrét kezdeményezéseket határoz meg például a zöld kötvények, a hosszú távú beruházások előmozdítása és a bankok körültekintő szabályozása tekintetében. Ezenfelül bevezetésre került egy a nem pénzügyi és a

²³ Eurostat és a Nemzetközi Energiaügynökség

²⁴ COM (2015) 337, COM (2016)482 és COM(2016)479

sokszínűséggel kapcsolatos információk – úgymint környezetvédelmi kérdések, társadalmi és foglalkoztatási aspektusok, emberi jogok tiszteletben tartása, korrupcióellenesség, megvesztegetés és más témakörök – vonatkozásában a befektetők számára nagyobb átláthatóságot biztosító rendszer. Az EU fenntartható pénzügyekre vonatkozó koherens stratégiájának meghatározása segít majd felismerni, valamint fontossági és időrendi sorrendbe állítani azokat a módszereket, amelyek által az EU pénzügyi politikájának reformja lehetővé teheti és ösztönözheti az állami és magántőke a fenntartható beruházások felé való áramlását.

Első lépésként a Bizottság létrehoz egy magas szintű szakértői csoportot, amely javaslatokkal szolgál majd a fenntartható pénzügyekre vonatkozó átfogó, minden területre kiterjedő uniós stratégia kidolgozásához, különös tekintettel azon kihívásokra, melyeket az éghajlati és környezeti kockázatok jelentenek a pénzügyi rendszerre, valamint a pénzpiacok felhasználásának szükségességére e kihívások kezelésének vonatkozásában. A szakértői csoport foglalkozni fog azzal is, hogy a vonatkozó ajánlások miként terjeszthetők ki a fenntarthatóság egyéb vetületeire. Ez lehetővé teszi majd az EU számára, hogy megőrizze a fenntartható piacok fejlesztésében betöltött vezető pozícióját. A Bizottság az ezzel kapcsolatos munkával való haladást a tőkepiaci unió 2017-es évközi értékelésén fogja megvizsgálni.

Az „5. prioritás: Mélyebb és méltányosabb gazdasági és monetáris unió” vonatkozásában különösen a szociális jogok európai pillére és a vállalatok társadalmi felelősségvállalásáért tett intézkedések segítenek majd szembenézni a 21. századi foglalkoztatás kihívásaival, amit az FFC-k is megkívánnak.

A gyors gazdasági, munkaerő-piaci, társadalmi, demográfiai és technológiai változásokkal teli környezetben az inkluzív és fenntartható fejlődés, foglalkoztatás és tisztességes munka (8. FFC) Európa számára aktuálisabb, mint valaha. A válság utáni környezetben a **szociális jogok európai pillére** a társadalmi igazságosságot szándékozik az EU politikáinak középpontjába helyezni. A foglalkoztatással kapcsolatos magatartásra és szociális politikákra vonatkozó alapelvek segítenek majd hatékonyabban figyelembe venni az új gazdasági, társadalmi és demográfiai trendeket. Az egészség az egyik olyan tényező, amely fontos szerepet játszik a humán tőkének a produktivitás és a munkában való részvétel szempontjából való fellendítésében. A pillér a társadalmi és munkaerő-piaci folyamatok felívelő tendenciáinak elérése érdekében – kivált az euróövezeten belül – hozzájárul majd az **1., 3. és 10. FFC-hez.**

Ezenfelül az EU **vállalati társadalmi felelősségvállalásra és felelős üzleti magatartásra** irányuló tevékenysége arra ösztönzi a magánszektor, hogy járuljon hozzá a társadalmi és környezeti célok eléréséhez, ezáltal elősegítve az igazságos és fenntartható fejlődést és a szociális jogok védelmét (8. FFC). Az Unió a globális ellátási láncokban hozzájárul az erdőgazdálkodásban alkalmazott fenntarthatóbb gyakorlatokhoz, a jobb munka- és környezeti körülményekhez a textíliák és hajók újrahasznosításának területén, valamint az illegális halászat, a konfliktusokban szerepet játszó ásványi anyagok és a veszélyeztetett fajok kereskedelme elleni fellépéshez. A Bizottság intenzívebben fog foglalkozni a felelős üzleti magatartással és konkrét tevékenységekre fog fókuszálni a jövő társadalmi, környezeti és irányítási kihívásainak kezelése érdekében, a Bizottság 2011-es uniós társadalmi felelősségvállalási stratégiájában meghatározott alapelvekre és politikára építve.

A „7. prioritás: A jogérvényesülés és az alapvető jogok kölcsönös bizalmon alapuló térsége” magában foglalja az igazságosságra és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó FFC-khez kapcsolódó folyamatos politikai erőfeszítéseket.

A hatékony **igazságszolgáltatási rendszerek** kulcsfontosságú szerepet töltenek be a jogállamiság fenntartásában és az Unió alapvető értékeinek megőrzésében (**16 FFC**). Ezen túlmenően a beruházás- és vállalkozásbarát környezet előfeltételét is jelentik. Az EU az európai szemeszter, vagyis az Európai Unió éves gazdaságpolitikai koordinációs ciklusa során arra biztatja a tagállamokat, hogy növeljék nemzeti igazságszolgáltatási rendszerük hatékonyságát.

A nemek közötti egyenlőség (5. FFC) az Európai Unió egyik alapvető értéke, amely egészen 1957-ig, a Római Szerződésben megfogalmazott „egyenlő munkáért egyenlő bért” elvig nyúlik vissza. Az aktív politikákra még ma is szükség van a női tehetség jobb kiaknázásához és a nők munkaerőpiaci részvételének, gazdasági önállóságának, fizetéseinek és nyugdíjának javításához, a vezető pozíciókban való egyenlőség megteremtéséhez, a nemi alapú erőszak elleni küzdelemhez és a nemek közötti egyenlőségnek a külső tevékenységeinkben való erőteljesebb megjelenítéséhez. Az elmúlt években e terület fejlődést mutat, ami megnyilvánul például a nők valaha mért legmagasabb foglalkoztatási arányában (65,3 % 2016. második negyedévében, a 2008-as 62,8 %-hoz képest²⁵), de még így is nagy az eltérés a foglalkoztatás terén a nemek között. 2003. és 2016. között az EU legnagyobb nyilvánosan bejegyzett vállalatainak igazgatótanácsaiban 8,5%-ról 23%-ra nőtt a nők aránya²⁶. Továbbra is jelentős kihívásokkal nézünk azonban szembe a bér- és nyugdíjegyenlőtlenségek tekintetében: a nemek közötti egyenlőtlenségek a bérek és nyugdíj területén nem mutatnak csökkenő tendenciát. Még ha részesülnek is a nők az oktatás előnyeiből, 2014-ben továbbra is átlagosan 16,7%-kal kevesebbet kerestek óránként a férfi munkavállalóknál, és nyugdíjuk átlagosan 40%-kal alacsonyabb, mint a férfiaké²⁷. A Bizottság „Stratégiai szerepvállalás a nemek közötti egyenlőségért (2016–2019)” keresztül további erőfeszítéseket kíván tenni a nemek közötti egyenlőség megvalósításáért a prioritást képező területeken, és 2017-ben egy a munka és a magánélet jobb egyensúlyát célzó, a férfiakra és nőkre is kiterjedő kezdeményezést fog előterjeszteni.

A menekültválság kontextusában a „8. prioritás: Elmozdulás egy új migrációs politika felé” több FFC végrehajtásában is közreműködik.

A világ a második világháború vége óta a legnagyobb lélekszámú menekültáradattal néz szembe: világszerte 65 millió embert szakítottak el erőszakosan otthonától²⁸. Ebben a kontextusban új, átfogó migrációs politikára van szükség, amely a törvényes csatornák használatát szorgalmazza és gátat vet a szabálytalan migrációs folyamatoknak, ezáltal életet mentve, megőrizve az emberi méltóságot, továbbá segítve a növekedés támogatását és az egyenlőtlenségek visszaszorítását (például **1. és 10. FFC**). A migráció kezelése közös felelőssége nemcsak az EU tagállamainak, de az EU-n kívüli tranzit- és kiindulási

²⁵ Eurostat

²⁶http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/gender-decision-making/database/business-finance/supervisory-board-board-directors/index_en.htm

²⁷ Eurostat

²⁸ Az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztossága (UNHCR): „Globális trendek: a lakóhely elhagyásának kényszere 2015-ben” (2015) (Global trends: forced displacement in 2015)

országoknak is. Az európai migrációs stratégia²⁹ és az azt követő tevékenységek – ideértve az új, harmadik fél országokkal való partnerségi keretet³⁰ – egy ilyen, az alapvető jogokat, a bizalmat, a szolidaritást és a kölcsönös elszámoltathatóságot tiszteletben tartó, átfogó megközelítést fognak biztosítani.

2.3. Az Európai Unió mint a 2030-as program előmozdításában elkötelezett globális partner

A 2030-as program víziója teljes mértékben összhangban áll az **EU külső tevékenységének** célkitűzéseivel, beleértve a fenntartható fejlődésért tett erőfeszítéseket is³¹. Az Európai Unió globális kül- és biztonságpolitikai stratégiája³² kijelöli az EU külső tevékenységének stratégiai irányait, és világos kapcsolódási pontokat határoz meg a 2030-as programmal. Hangsúlyt fektet az EU külső tevékenysége átfogó megközelítésének fontosságára és az EU erőszakos konfliktusok és válságok megelőzésében, az ezekre való válaszadásban való szerepének megnövelésére való integrált megközelítésének, valamint az EU és a tagállamok közötti koherencia javításának szükségességére. Az FFC-k a globális stratégia előmozdításért folytatott munka minden területre kiterjedő vetületét képezik majd³³. A globális stratégia hangsúlyozza, hogy közvetlen összefüggés van a saját és a minket körülvevő régiók (így az EU bővítési politikája által érintett, illetve a szomszédos országok) biztonsága és jóléte között. Az FFC-ket tükrözve, az államok és társadalmak minden szinten megvalósuló ellenálló képességének előmozdítása is a stabilitás és a fenntartható fejlődés globális elősegítésének az eszköze, és egyben Európa saját biztonságát és jólétét is megerősíti.

Az EU bővítési politikája ezután is a jogállamiságra (ideértve a biztonságot, az alapvető jogokat, a demokratikus intézményeket és a közigazgatás reformját), továbbá a gazdasági fejlődésre és a versenyképességre fogja koncentrálni erőfeszítéseit. A koppenhágai és madridi tagsági követelményeknek való megfelelés ezen alapkövei teljes összhangban állnak a 2030-as program alapköveivel.

A módosított „**európai szomszédságpolitika**” (2015) a szomszédos országokkal való partnerség különféle formáit vezette be, a stabilizációt állítva a középpontba. Biztosítja az EU számára a biztonság, az ellenálló képesség kiépítése, a jó kormányzás, a demokrácia és emberi jogok, a gazdasági fejlődés, az összeköttetés, az energia, a migráció és a mobilitás témakörökben a partnerországokkal való kapcsolatteremtéshez szükséges eszközöket, ezáltal pedig támogatja a fenntartható fejlődést.

Az EU tevékenysége közös biztonság- és védelempolitikai missziói, az afrikai békefenntartási mechanizmus részére juttatott jelentős pénzügyi hozzájárulása, valamint a biztonsági ágazat reformjának támogatását szolgáló új uniós stratégiai kereten³⁴ belül a biztonsági és fejlesztési kapacitások építéséhez nyújtott támogatásra tett közelmúltbeli javaslat révén különösen

²⁹ COM(2015)240.

³⁰ COM(2016) 385.

³¹ Lásd az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke (2) bekezdését

³² Az Európai Unió globális kül- és biztonságpolitikai stratégiája: „Közös jövőkép, közös cselekvés: erősebb Európa” („Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe”), 2016. június

³³ A Tanács következtetései az EU globális kül- és biztonságpolitikai stratégiájának értékelésekor (5. bekezdés), 2016. október 17. („Council conclusions on the follow-up to the EU global strategy on foreign and security policy”)

³⁴ JOIN (2016) 31 végleges

jelentős szerepet vállal a **válságok megelőzésében, kezelésében és megoldásában** világszerte. Az EU a biztonság egy olyan átfogóbb fogalmát kívánja előmozdítani, amely magában foglalja az inkluzív és elszámoltatható intézmények kialakítását minden szinten.

Az EU a fejlesztésben való együttműködés **jogokon alapuló megközelítését** szorgalmazza, amelynek végrehajtása kulcsfontosságú az FFC-k eléréséhez. Ez a megközelítés az emberi jogok mindegyikét magában foglalja, és ösztönzi az integrációt és részvételt, a hátrányos megkülönböztetés eltörlését, az egyenlőséget és igazságosságot, az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot. A nemek közötti egyenlőség az EU egyik alapértéke, amely jogi és politikai keretrendszerében is fontos szerepet kap. Az EU külső tevékenysége minden területén prioritásként tekint a nők jogaiért, a nemek közötti egyenlőségért, valamint a nők és lányok társadalmi szerepvállalásának megerősítéséért tett erőfeszítésekre.

Az **EU fejlesztési politikája** központi szerepet játszik a 2030-as program végrehajtásában. A világ legnagyobb fejlesztési szereplőjeként az EU i és tagállamai jelentős hatást gyakorolnak az FFC-k végrehajtására világszerte. Ezért terjeszti elő a Bizottság jelen közleménnyel együtt **a fejlesztésről szóló új európai konszenzus**³⁵ javaslatát, amely a 2030-as terv holisztikus megközelítését tükrözi. Az új konszenzusjavaslatban elsődleges célkitűzésként szerepel a szegénység megszüntetése, amely a társadalmi, gazdasági és környezeti dimenziók szisztematikus integrációján, valamint a fejlesztés és biztonság, illetve a humanitárius és migrációs kérdések közötti kapcsolódási pontok megerősítésén keresztül valósulna meg.

Az új európai konszenzusjavaslat egyben paradigmaváltást is jelent a végrehajtás területén. Túllép a fejlesztések nemzetközi támogatásának hagyományos gyakorlatán, és az FFC-k finanszírozásához szükséges léptékű, jóval nagyobb összegű forrásokat mozgósít, összekötve a segítségnyújtást a hazai erőforrások kiaknázásával és a magánbefektetések ösztönzésével. A javaslat emellett kiemeli a jó bel- és nemzetközi politikák szerepét, ideértve a politikai koherenciát is. A közelmúltban előterjesztett, az európai befektetési terv sikerére építkező **európai külső beruházási terv**³⁶ jól illusztrálja a végrehajtás ezen új megközelítését.

A fejlesztésről szóló új európai konszenzus javaslatában a Bizottság új módszert javasol a partnerországokkal és tagállamokkal való együttműködésre a nagyobb koherencia, egymás jobb kiegészítése és a magasabb hatékonyság érdekében, ideértve – a programok közös kialakításától a közös cselekvésekig – számos eszközt. Világosan látszik emellett a **partnerkapcsolatok** határozottabb differenciálásának szükségessége, amely szem előtt tartja partnereink fejlődési útját és szükségleteit, és miközben továbbra is a legszegényebb és a leginkább sebezhető rétegekre koncentrál, egyben felismeri a fejlettség magasabb szintjén álló fejlődő országok fontosságát az FFC-k végrehajtásában. A **Cotonou utáni keretprogramra vonatkozó**³⁷, az afrikai, karibi és csendes-óceáni államokkal való jövőbeni kapcsolatokról szóló, jelen közleménnyel egy időben elfogadott közlemény kulcsfontosságú példa a partnerkapcsolatok e személyre szabott megközelítésére.

Az **EU humanitárius segítségnyújtása** fontos szerepet játszik az életmentő segélyek biztosításában, továbbá hozzájárul a sebezhetőség csökkentéséhez és az emberi méltóság megóvásához. A törekeny államokban koncentráltan jelen lévő szélsőséges, krónikus szegénységet gyakran tovább súlyosbítják természeti katasztrófák és pusztító konfliktusok ismétlődő sorozatai, amelyek egyre súlyosabb humanitárius vészhelyzetekhez vezetnek. Ezáltal a fejlesztéssel szerzett előnyök mind nagyobb veszélybe kerülnek, és teljes régiók és

³⁵ COM(2016) 740.

³⁶ COM(2016) 581 végleges.

³⁷ JOIN(2016) 52

társadalmak stabilitása is sérülhet. Az EU élen jár a leginkább sebezhető közösségek ellenálló képességének a felépítéséért való tevékenykedés terén. Kijelöli az utat a hatékonyabb együttműködéshez és összeköti a humanitárius cselekvéseket, a fejlesztésben való hosszú távú együttműködést, valamint a folyamatos politikai részvételt, hozzájárulva ezáltal a szegénység megszüntetéséhez.

Az EU a „Kereskedelem mindenkinek” című közleményben meghatározott **kereskedelempolitikája** teljes mértékben támogatja a fenntartható fejlődés megvalósulását világszerte, ami jól látható a kereskedelem és a fejlődés összeköttetésének középpontba állításából is. A gazdasági partnerségi megállapodásokhoz hasonló kereskedelmi megállapodások, valamint az olyan kereskedelmi programok, mint a „Fegyver kivételével mindent” (EBA) vagy a javított általános preferencia rendszer (GSP+) a kereskedelemnek a fejlesztéssel és a jó kormányzással való összekapcsolásán keresztül jelentős támogatást nyújtanak a fenntartható fejlődéshez.

Az EU-nak a határain kívül gyakorolt hatásai nem korlátozódnak a külső cselekvési programra. Az EU számos belföldi jellegű politikája járul hozzá a fenntartható fejlődési célok világszerte történő végrehajtásához. Következésképpen **az EU politikáinak összehangoltsága** kulcsfontosságú az FFC-k eléréséhez. A politikáknak a fejlődést szolgáló összehangoltsága lényeges eleme az EU fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kihívásokra adott válaszában, amely már az európai szerződésekben is szerepet kapott. Az összehangolt megközelítés által biztosított hozzáadott értékekre egyrészt olyan konkrét, projektek világítanak rá, mint például az Afrika és Európa közötti energia-összeköttetés a földközi-tengeri régióban, másrészt pedig az EU folyamatos tevékenységei a fenntartható globális ellátási láncokért, például a fakitermelési vagy a ruházati ágazatban.

3. HOGYAN FOGJA ELŐMOZDÍTANI AZ EU A 2030-AS TERV VÉGREHAJTÁSÁT?

3.1. Irányítás

A fenntartható fejlődéshez olyan holisztikus, minden ágazatra kiterjedő politikára van szükség, amely biztosítja a gazdasági, társadalmi és környezeti kihívások együttes kezelését. Ennek megfelelően a fenntartható fejlődés elsősorban irányítási kérdés, és olyan eszközöket feltételez, melyek biztosítják a politikák összehangoltságát az egyes tematikus területek, illetve az EU külső tevékenysége és más politikái között.

A **jelenlegi Bizottság új**, alelnököket és projektalapú megközelítést magában foglaló **struktúrája** fontos eszköz, mely elősegíti e munkamódszer alkalmazását. A projektcsoportok különféle ágazati politikák szemszögeit hozzák össze, biztosítva, hogy az egyik politikai területen tett erőfeszítések megerősítsék a többi terület kezdeményezéseit, ezáltal egy összehangoltabb, egymást kölcsönösen megerősítő programot valósítva meg. Ezenfelül az újonnan bevezetett első alelnöki tisztség horizontális felelősséget foglal magában a fenntartható fejlődés területén. A politikák közötti összhang biztosítása érdekében az első alelnök koordinációs szerepet játszik a Bizottság a 2030-as terv aktív végrehajtásáért végzett munkájának előmozdításában.

A Bizottság **jobb szabályozási eszközeinek** használata szintén a fenntartható fejlődésnek az európai politikákban való általános érvényesülését szolgálja. A Bizottság minden hatásvizsgálatában értékelni kell a környezeti, társadalmi és gazdasági hatásokat, biztosítva,

hogy mindig figyelembe vegyék a fenntarthatóság szempontját. Az utólagos értékelések során mindhárom dimenziót elemezni kell egy erősen integrált megközelítéssel is. A megerősített hatásvizsgálati irányelvek és az általánosítási megközelítést megerősítő javított eljárások kulcsfontosságú elemét képezték a 2015-ben elfogadott „jobb szabályozási csomagnak”. Az érdekelt felek bevonása és a nyilvános egyeztetés szintén fontos része a „jobb szabályozási eszköztárnak”, amely elősegíti az integrációnak a 2030-as program középpontjában álló követelményét.

Az EU gazdasági irányítási keretprogramja, az **európai szemeszter** nagy hangsúlyt fektet a foglalkoztatásra és a társadalmi teljesítményre, előmozdítva ezáltal egy fenntarthatóbb társadalmi-gazdasági modell kialakulását az Európai Unióban.

3.2. Finanszírozás

Az **EU költségvetése**, amely az EU bruttó nemzeti jövedelmének (GNI) körülbelül 1%-ának felel meg, egy olyan befektetési keret, amely kiegészíti a nemzeti költségvetéseket, és támogatást biztosít az EU-nak az európai és nemzetközi szinten jelen lévő kihívások kezelését célzó politikai és szabályozási eszközeinek egy széles köre számára. A Bizottság már jelentős mértékben beépítette az FFC-k középpontjában álló gazdasági, társadalmi és környezeti tényezőket az EU költségvetésébe és finanszírozási programjaiba. Az EU finanszírozási programjainak a 2014-től 2020-ig tartó időszakra vonatkozó teljesítménykerete már most is tartalmaz releváns elemeket mindhárom dimenzióból.

Az **eredményközpontú uniós költségvetés kezdeményezés**³⁸ szintén azt célozza, hogy az európai adófizetők által befizetett minden egyes euró a lehető leginkább hozzájáruljon jövőnk jobbá tételéhez. A költségek méréséről az eredmények mérésére – a szabályok egyszerű betartatásáról a maximális teljesítményre való törekedésre – történő átállás biztosítja, hogy az erőforrások megfelelően rugalmas módon kerüljenek kiosztásra, a sürgős szükségleteket ellátva és a prioritásokra fókuszálva.

Az **európai költségvetési terv** különösen az FFC-kre hivatkozik, és az EU költségvetésével való összhangot szorgalmazza. Az olyan politikák, mint az **európai strukturális és beruházási alapok** és az **európai összekapcsolódási eszközhöz** hasonló eszközök, együttműködnek az **Európai Beruházási Bank** által biztosított finanszírozással a fenntarthatósági célkitűzések, így például az energiahatékonyság és a tiszta közlekedés érdekében, innovatív finanszírozási eszközöket használva fel a szükséges mértékű beruházás biztosításához. Az EU továbbá politikai kötelezettségvállalást is tett amellett, hogy az EU költségvetésének legalább 20%-át az éghajlattal kapcsolatos tevékenységekre szánja. Ezenfelül a **Horizont 2020** várhatóan legalább költségvetése 60%-át a fenntartható fejlődésre, 35%-át pedig az éghajlattal kapcsolatos tevékenységekre fogja szánni. Az FFC-k végrehajtását célzó globális partnerség (**17. FFC**) részeként az EU kollektív elkötelezettséget vállal arra, hogy a 2030-as program időtartama alatt rendelkezésre bocsátja a GNI 0,7%-át mint **hivatalos fejlesztési segélyt (HFS)**. Emellett – szintén kollektív módon – rövid távon a GNI 0,15%-át HFS-ként a legkevésbé fejlett országok rendelkezésére bocsátja, amely arány a 2030-as terv tartama alatt egészen 0,20%-ra emelkedik majd.

A 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretet tekintve a Bizottság megvizsgálja majd, hogyan támogathatják az EU költségvetései és jövőbeni pénzügyi

³⁸ http://ec.europa.eu/budget/budget4results/initiative/index_en.cfm.

programjai megfelelő módon a 2030-as terv végrehajtását, valamint a tagállami erőfeszítéseket.

3.3. A haladás mérése nemzeti, ENSZ-regionális, uniós és globális szinten

A haladás szisztematikus és átlátható módon történő nyomon követése kulcsfontosságú. A 2030-as program mind nemzeti, mind regionális és globális szinten gondoskodik az utánkövetésről és értékelésről. Az EU – tagállamaival együttműködve – elkötelezett amellett, hogy minden szinten aktív szerepet játsszon az FFC-k végrehajtása felé való haladás ütemének maximalizálásában, a polgárok felé való elszámoltathatóság biztosításában és abban, hogy senki ne maradjon magára.

A program 17 célt és 169 mögöttes célkitűzést tartalmaz, amelyek vonatkozásában az ENSZ Statisztikai Bizottsága 2016 márciusában elfogadott egy 230 mutatóból álló, a globális nyomon követés praktikus kiindulópontjaként szolgáló mérési keretrendszert. A 2030-as program az ENSZ régióinak szintjén is rendelkezik a haladás nyomon követéséről. Kidolgozás alatt áll egy az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságához (UNECE) tartozó régió nyomon követését szolgáló, az UNECE országok munkájának irányt mutató, a fenntartható fejlődési célokkal kapcsolatos statisztikákra vonatkozó útmutató. Nemzeti szinten az ENSZ arra kéri a tagállamokat, hogy hozzanak létre a haladás nyomon követését és a jelentéstételt szolgáló rendszereket.

A Bizottság az uniós környezetben belül a haladás nyomon követésével, az arról való jelentéstétellel és annak értékelésével járul hozzá az FFC-k végrehajtásához. Ebbe beletartoznak az EU-nak a 2030-as program végrehajtásához tett hozzájárulásáról szóló rendszeres jelentések az ENSZ fenntartható fejlődéssel kapcsolatos magas szintű politikai fórumának kontextusában.

Az EU és a tagállamok az FFC-k vonatkozásában való jelenlegi helyzetét a jelen közleménnyel egy időben kiadott Eurostat kiadvány³⁹ foglalja össze. 2017-től kezdődően a Bizottság behatóbban, rendszeres módon követi majd nyomon a fenntartható fejlődési célok felé való haladást az uniós környezetben, aminek érdekében kidolgozásra kerül egy mutatókkal kapcsolatos referencia keretrendszer, valamint kiaknázásra kerül a Bizottságnál, az ügynökségeknél, az Európai Külügyi Szolgálatnál és a tagállamoknál már alkalmazott nyomonkövetési és értékelési eszközök széles köre.

3.4. A végrehajtásért vállalt közös felelősség és a kiválóság jutalmazása

Az FFC-k a kormányzatok és a civil társadalom minden szintje közötti együttműködésen alapuló programot jelentenek, amelyhez az ENSZ minden tagállama csatlakozott. A végrehajtást közösen, mindenkivel partnerként együttműködve kell kivitelezni.

A jelen közlemény leírja az EU-nak és tagállamainak a 2030-as program végrehajtására szolgáló keretrendszerét. A szubszidiaritás elvét szem előtt tartva az EU kizárólagos hatáskörén túl csak olyan területeken fog lépéseket tenni, amelyek esetében a célok uniós szintű együttműködéssel hatékonyabban érhetők el, mint pusztán a tagállamok által. Ennek

³⁹ Eurostat, „Fenntartható fejlődés az Európai Unióban – Az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak statisztikai megközelítése” (2016)

megfelelően a tagállamokkal való szoros együttműködésre lesz szükség, és számos, a fenntartható fejlődésre hatással lévő kérdést az FFC-k végrehajtására és saját polgáraik, illetve az ENSZ felé való jelentéstételre vonatkozó saját keretrendszerük kialakításának folyamatában lévő tagállamoknak maguknak kell majd kezelnie.

A városoknak és a helyi hatóságoknak különösen fontos szerep jut a 2030-as terv végrehajtásában, mely egy meghatározott cél (**II. FFC**) és a többi városfejlesztési jellegű célkitűzés 2030-as programon keresztül történő teljesítését foglalja magában. Napjaink gazdasági, környezeti és társadalmi kihívásainak középpontjában a városok állnak. Az EU polgárainak több mint 70%-a városi területen él, és az EU GDP-jének 85%-át a városok termelik ki⁴⁰. Ezek a városi területek jelentik az európai gazdaság mozgórugóját, és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, ellenálló társadalomra való átállást előmozdító innovatív, fenntartható megoldások katalizátoraiként működnek. A városok azonban egyben azok a helyek is, ahol a legerőteljesebben jelentkezik az olyan problémák, mint a munkanélküliség, a szegregáció, a szegénység és a környezetszennyezés.

Az EU 2016-ban elfogadott városfejlesztési programja a helyi hatóságokkal együttműködve, holisztikus módon kerül megvalósításra, és kiterjed a fenntartható fejlődés minden aspektusára, valamint hozzájárul a globális „új városfejlesztési program”⁴¹ végrehajtásához is. A Bizottság központi szerepet tölt majd be az EU városfejlesztési programjának végrehajtásában, és szem előtt tartva a városok sokszínűségét és a szélesebb területek felé fennálló felelősségeit, az azokkal való interakcióit, intézkedéseket fogantatosít majd, és elősegíti a többszintű irányítási folyamatot.

A fenntartható fejlődést nem egyedül a közszféra politikái fogják elérni: a program kiterjed a polgárokra, a civil társadalomra, a szervezetekre és a vállalkozásokra is. Egyre több társaság karolja fel az FFC-eket és ülteti gyakorlatba a vállalati társadalmi felelősségvállalást saját és az európai gazdaság és társadalmak érdekében. Az európai társaságok innovatív megoldásokkal szolgálhatnak a jövő kihívásaira és a változás mozgórugói lehetnek az EU-n belül és annak határain túl is. A társadalmaknak általánosságban kell bevezetniük a fenntarthatóságot mint a polgárok, a társaságok és a civil társadalmi szereplők döntéseit meghatározó vezérlő elvet.

A köz- és magánszféra érdekelt szereplőit összehozó dinamikus tér létrehozása érdekében a Bizottság létre fog hozni egy, az érdekelték széles körére kiterjedő, platformot, amelynek célja az FFC-k végrehajtására irányuló bevált gyakorlatok – mind tagállami, mind uniós szinten történő – ágazatközi nyomon követése és megosztása lesz. Ez a platform olyan információs csomópontként működhetne, amelyen az érdekelt felek megvitathatják a fenntarthatósággal kapcsolatos tevékenységeket, és másokat is tájékoztathatnak folyamatban lévő, sikeres kezdeményezéseikről. Emellett a 2030-as terv végrehajtásához nyújtott átalakító jellegű hozzájárulást nyújtó kezdeményezések elismeréseként minden évben odaítélésre kerül majd az Európai Fenntarthatósági Díj.

⁴⁰ Eurostat

⁴¹ Elfogadva a 2016 októberében Quintóban tartott ENSZ Habitat III konferencián, A/CONF.226/4

4. KONKLÚZIÓ

Az EU a jobb jövő építésének egyedülálló eszközeként karolja fel az ENSZ „Fenntartható fejlődésért és a fenntartható fejlődési célokért 2030” című programját mint az alapvető értékeken és igazságosságon alapuló projektet. Az emberekért, a bolygóért és a jólétért való tevékeny fellépésnek az FFC-k mögött meghúzódó globális víziója teljes mértékben összhangban van az európai célokkal: a fenntarthatóság Európa védjegye. Tisztában vagyunk bolygónk határaival, az erőforrások szűkösségével, a növekvő egyenlőtlenségekkel és a fenntartható fejlődésnek a szociális jóléti rendszerek megóvásában való fontosságával, és egy olyan úton szeretnénk elindítani az európai és a globális gazdaságot, amely jobbá teszi az emberek életét és biztosítja, hogy mindenki – különösen a fiatalabb generáció – igazságosan részesüljön a javakból.

A jövő megóvásához ma kell meghoznunk a helyes politikai döntéseket. Politikáink és vívmányaink feltérképezése világosan rámutatott, hogy Európa tevékenységei mind a tizenhét FFC-re kiterjednek. Ezenfelül az FFC-k közül számos áll a Juncker Bizottság legmagasabb politikai prioritásainak fókuszában. A fenntartható fejlődési célok csak akkor érhetők el sikerrel uniós és tagállami szinten, ha az új politikák kezdettől fogva figyelembe veszik a fenntarthatóságot és a politikák közötti összhang szükségességét, valamint, ha a jelenlegi politikák gyakorlati végrehajtása az összes szint minden érdekelt felével együttműködve történik.

A Bizottság teljes mértékben elkötelezett a 2030-as program végrehajtása felé, melyhez a következő kulcsfontosságú tevékenységeket és irányítási elemeket kívánja igénybe venni:

- A Bizottság általánosan bevezeti a fenntartható fejlődési célokat az EU politikáiba és kezdeményezéseibe, és a politikák elengedhetetlen vezérelvévé teszi a fenntartható fejlődést. A meglévő és az új politikáknak is figyelembe kell venniük a fenntartható fejlődés három pillérét, azaz a társadalmi, a környezeti és a gazdasági kérdéseket. A Bizottság ennek érdekében a jobb szabályozási eszközök által gondoskodik arról, hogy politikái megfeleljenek a fenntarthatósági követelményeknek.
- A Bizottság 2017-től rendszeresen jelentést tesz majd az EU-nak a 2030-as terv végrehajtása felé való haladásáról.
- A fenntartható fejlődés globális szinten való előmozdítása érdekében az EU továbbra is együtt dolgozik külső partnerekkel, és a külpolitikái révén rendelkezésre álló minden eszközt igénybe vesz, támogatva különösen a fejlődő országok erőfeszítéseit.
- A Bizottság elkötelezett a 2030-as tervnek a Tanáccsal és a Parlamenttel mint az EU törvényhozásában együttesen részt vevő, illetve költségvetési hatóságként működő szereplőkkel, valamint más európai intézményekkel, nemzetközi szervezetekkel, civil szervezetekkel, a polgárokkal és más érdekelttel való közös végrehajtása mellett.
- A Bizottság létre fog hozni egy, az érdekeltet széles körére kiterjedő platformot, amelynek célja az FFC-k végrehajtására irányuló bevált gyakorlatok – mind tagállami, mind uniós szinten történő – ágazatközi nyomon követése és megosztása lesz.
- A Bizottság emellett megkezdi egy a 2020 utáni tervben helyet kapó hosszabb távú jövőkép kidolgozását szolgáló reflektív munkát.

Az ENSZ keretmegállapodásában vállalt kötelezettségekkel összhangban a tagállamokat is arra invitáljuk, hogy tegyék saját céljukká az FFC-k végrehajtását, és dolgozzanak ki ezt szolgáló nemzeti keretrendszereket, időszerűen átültetve a vonatkozó európai politikákat és értékelve a haladást.

Táblázat: A 2030-as program fenntartható fejlődési céljai⁴²

A 2030-as program fenntartható fejlődési céljai

1. cél: A szegénység minden formájának megszüntetése világszerte
2. cél: Az éhezés megszüntetése, az élelmiszer-biztonság megvalósítása, jobb táplálkozás és a fenntartható mezőgazdaság előmozdítása
3. cél: Az egészséges élet és jólét biztosítása mindenki számára, minden életkorban
4. cél: Inkluzív és igazságos, színvonalas oktatás és az élethosszig tartó tanulás lehetőségének biztosítása mindenki számára
5. cél: A nemek közötti egyenlőség megvalósítása, a nők és lányok társadalmi szerepvállalásának elősegítése
6. cél: A víz és higiénia elérhetővé tétele mindenki számára, és ezek fenntartható kezelése
7. cél: A megfizethető, megbízható, fenntartható és modern energiához való hozzáférés biztosítása mindenki számára
8. cél: A folyamatos, inkluzív és fenntartható gazdasági fejlődés, teljes és produktív foglalkoztatás és tisztességes munka mindenki számára
9. cél: Rugalmas infrastruktúra kiépítése, az inkluzív és fenntartható iparosodás előmozdítása és az innováció ösztönzése
10. cél: Az országokon belüli és országok közötti egyenlőtlenségek csökkentése
11. cél: A városok és emberi települések inkluzívvá, biztonságossá, rugalmassá és fenntarthatóvá tétele
12. cél: Fenntartható fogyasztási és termelési minták biztosítása
13. cél: Azonnali fellépés az éghajlatváltozással és annak hatásaival szembeni küzdelem érdekében*
14. cél: Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés érdekében
15. cél: A szárazföldi ökoszisztéma védelme, helyreállítása és fenntartható hasznosításának előmozdítása, az erdők fenntartható kezelése, az elsivatagosodás elleni küzdelem, a földek romlásának megállítása és visszafordítása és a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása
16. cél: A békés és inkluzív társadalmak megvalósulásának elősegítése a fenntartható fejlődésért, a mindenki számára elérhető igazságszolgáltatásért, valamint a felelős és inkluzív intézményekért minden szinten
17. cél: A végrehajtás eszközeinek megerősítése, a fenntartható fejlődésért való globális partnerkapcsolatok felélesztése

* Tudomásul véve, hogy az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye az éghajlatváltozásra adott globális válasz megvitatásának elsődleges nemzet- és kormányközi fóruma.

⁴² A/RES/70/1 ENSZ határozat